

Ook al hebben, wat moet worden toegegeven, onze Nederlandse zusterkerken bij ons weten nimmer een zo sterke binding aan een bepaald opleidingsinstituut gekend als Homewood 1954 oplegde, dan betekent dit nog niet, dat zulks ons verboden zou zijn. We behoeven hier echter niet nader over te spreken, waar we van oordeel zijn, dat niet zo gebonden moet worden.

Wel wil uw commissie nader ingaan op het voorgestelde colloquium doctum. Naar ons bekend is, werd zulk een colloquium doctum wel gehouden, wanneer iemand, die reeds predikant in een of andere gemeenschap was, predikant in onze zusterkerken wilde worden. Maar van degenen, die een kandidaatsbul presenteerden van een andere onderwijsinrichting dan de Theologische Hogeschool te Kampen of de Vrije Universiteit, werd een aanvullend wetenschappelijk examen vereist.

Onze zusterkerken bepaalden immers, dat aler zo iemand kon worden toegelaten tot het praeparatoir examen, hij geëxamineerd zou worden "in de vakken van het kandidaatsexamen" of door die van de Theologische Hogeschool, of door beide. Dit is iets anders dan een colloquium doctum. Uw commissie kon dan ook op suggesties ten aanzien van zulk een colloquium voor kandidaten niet ingaan, noch ook die overnemen.

De gedachte, in dezelfde voorstellen naar voren gebracht, dat deputaten zullen hebben te adviseren inzake onderwijsinrichting op dit continent, acht uw commissie geheel en al te moeten afwijzen. Deputaten spreken immers namens de kerken en in haar opdracht. Aanbevelingen inzake onderwijsinrichtingen op dit continent kunnen zij in hun kwaliteit niet doen, aangezien daarin opgesloten zou liggen, dat aan zulke inrichtingen een zekere erkenning gegeven zou worden door de officiële deputaten onzer kerken. Deze erkenning kan alleen gegeven worden aan een eigen inrichting of aan een inrichting onzer zusterkerken.

Wat de gedachte van een aanvullende studie in Kampen aangaat, uw commissie acht deze zeker zeer gewenst en begeerlijk, maar wil geen voorstellen in dezen doen. Zij volstaat met de wenselijkheid en de begerlijkheid daarvan uit te spreken.

Een bepaling, dat deze eventuele aanvullende studie met behulp van een beroep op art. 19 K.O. mogelijk gemaakt zal kunnen worden, acht uw commissie niet gewenst. Indien zich het geval voordoet, dat er een broeder is, die deze studie volbrengen wil en niet in staat is de er aan verbonden kosten zelf te dragen, dan zal de kerk tot welke hij behoort, of zullen de kerken van haar ressort, eventueel bijstaan door andere kerken, zelf maar moeten beslissen of en, zo, ja, op welke wijze zij de hulp zullen bieden, hetzij naar art. 19 K.O., hetzij anderszins.

BIJLAGE XI.

RAPPORT COMMISSIE III INZAKE BEZWAARSCHRIFT BR E. H. POL

Uw commissie zag zich toegewezen een bezwaarschrift van br E. H. Pol van New Westminster tegen art. 11 van de regelingen van de Classis West, waarin overeenkomstig classisbesluit van 27 November 1952 wordt vastgesteld, dat art. 44 K.O. voorlopig niet uitgevoerd kan worden, omdat de classis het doen van gewone kerkvisitatie onmogelijk acht.

Een verzoek van drie kerken aan de classis van 24 November 1955 om aan art. 44 weer uitvoering te geven, werd door de classis niet ingewilligd "gezien de hoge kosten, die de in art. 44 K.O. bedoelde visitatie in West-

Canada meebrengt, en de andere belangrijke opdrachten, die de kerk heeft te verrichten”.

Br. Pol is bezwaard over deze regeling, omdat de kerken daardoor een zeer belangrijke taak, die ze in de uitvoering van art. 44 tegenover elkaar hebben, achterwege laten. Het onderling opzicht wordt niet geoefend. Het recht van kerkleden, aan wien de mogelijkheid ontnomen wordt om in voorvallende zwaarigheden door visitatoren gehoord te worden, wordt verkort. Mogelijke tyrannie van een kerkeraad over de gemeente komt niet aan het licht. Gezien het feit, dat het heil van de kerken in geding is, mag naar het oordeel van br Pol de kostenfactor niet leiden tot voorlopige buiten werking stelling van het betreffende artikel, te minder daar deze kosten niet meer dan één-vijfde van de totale kosten van het kerkverband bedragen.

Hij verzoekt op grond van een en ander de synode uit te spreken:

1e, dat de classis West van 5 April 1956 ten onrechte heeft geoordeeld, dat “hoge kosten” en andere belangrijke factoren” het niet uitvoeren van art. 44 K.O. wettigen.

2e, de kerken in de classis West derhalve geroepen zijn hun trouw aan het kerkverband ook metterdaad te tonen op hun eerstvolgende classis-vergadering en kerkvisitatoren te benoemen, die jaarlijks de kerken visiteren.

Zonder elk der door br Pol aangevoerde argumenten voor haar rekening te nemen, is uw commissie van oordeel, dat aanvaarding van de K.O. als regel voor het interkerkelijk samenleven de trouwe naleving er van insluit. Alleen wanneer de naleving onmogelijk blijkt, kan daarvan, tot de tijd, dat de verhinderende is weggenomen, worden afgeweken.

Wij vermogen niet in te zien, dat de classis West voor zulk een onmogelijkheid staat. Zij zegt dat ook zelf niet, daar als grond voor haar besluit wel wordt aangegeven de hoge kosten die uitvoering met zich brengt, maar niet wordt geconstateerd, dat de kerken deze kosten niet kunnen dragen. Evenmin als de hoge kosten het bijeenkomen van een generale synode belemmeren mogen, mag dit het geval zijn met de eveneens in de K.O. (art. 44) geformuleerde afspraak om de kerkvisiteatie te houden.

Het argument, dat er andere belangrijke opdrachten zijn, die de kerk heeft te verrichten heeft de commissie evenmin kunnen overtuigen. In art. 44 ligt een afspraak, die de kerken vrijwillig hebben aangegaan, en waarvan de rechte uitvoering de samenleving der kerken ten goede komt. Eenvoudige trouw aan de gemaakte afspraken vereist dat ook deze afspraak, die binnen de mogelijkheden ligt, wordt nagekomen.

Op grond van een ander stelt de commissie aan de synode voor:

uit te spreken, dat de besluiten van de classes van 27 November 1952 en 5 April 1956 van de kerken in het Westen inzake de kerkvisiteatie, vervallen dienen te worden verklaard.

BIJLAGE XII.

RAPPORT COMMISSIE III INZAKE CORRESPONDENTIE MET DE GEREFORMEERDE KERKEN IN NEDERLAND

In handen van uw commissie is gegeven:

1. Het schrijven van de generale synode 1955/56 van De Gereformeerde Kerken in Nederland over de correspondentie met de Canadian Reformed Churches, en:

2. Het voorstel van de classis van 12 Februari 1958 van de kerken in het Oosten, dat uit de Acta worde opgediept wat destijds de argumenten waren (n.l. voor het besluit van de synode Homewood 1954 inzake de correspondentie met buitenlandse kerken).